انتقاد معاون میراث‌فرهنگی از سیاست‌های گردشگری کشور؛

از عدم شفافیت راهبردهای گردشگری تا ضعف در نظارت‌ها و هتل‌هایی که در تملک نهادها هستند

■ معاون میراث‌فرهنگی از عدم شفافیت سیاست‌ها و راهبردهای وزارت میراث و گردشگری در حوزه گردشگری و ضعف نظارت بر دستورالعمل‌های ابلاغی نوشت و عنوان کرد: بخش اعظم هتل‌های ایران در اختیار و تملک نهادها، ستادها و بنیادهاست. آن‌ها همکاری لازم را باید در برداشتن دو نرخی‌ها بردارند.

گروه گردشگری- علی دارابی (معاون میراث‌فرهنگی و قائم مقام وزارتخانه میراث و گردشگری) در صفحه خود از برگزاری نشستی با اعضای هیات مدیره جامعه تورگردانان خبر داد و نوشت:

میزبان اعضای هیات مدیره جامعه تورگردانان بودم. جمعی از افراد حرفه‌ای، کاربلد و عاشق ملک و ملت. همه تلاش آنان برای رونق و کسب و کار و توسعه توریسم و گردشگری است.

مطالبات، درخواست‌ها و راهکارهای روشنی در حوزه کاری خود داشتند که ترجیح می‌دهم این یادداشت را به مطالب آنان اختصاص دهم. عدم ثبات قیمت‌ها، دونرخی بودن قیمت خدمات برای ایرانیان و خارجی‌ها از کاخ موزه‌ها گرفته تا هتل‌ها که اثرات سویی دارد، عدم تحقق معافیت صادراتی و موانع زیادی که بر سر راه این مهم ایجاد می‌کنند. ایران هراسی که دشمنان ایجاد کرده‌اند و تصویری از نا امنی و هراس برای گردشگران خارجی بوجود آورده‌اند که مقابله با آن کاربخش خصوصی نیست.

دولت و حاکمیت باید این کار را انجام دهند. اگرچه ماهم به سهم خود باید تلاش کنیم. الان تعداد زیادی از کشورها، ایران را قرمز اعلام کرده‌اند (یعنی ممنوعیت سفر شهروندان به ایران)، عدم شفافیت سیاست‌ها و راهبردهای وزارت میراث و گردشگری در حوزه گردشگری و ضعف نظارت بر همین دستورالعمل‌های ابلاغی، بخش اعظم هتل‌های ایران در اختیار و تملک نهادها، ستادها و بنیادهاست. آن‌ها همکاری لازم را باید در برداشتن دو نرخی‌ها بردارند.

ایران هراسی که دشمنان ایجاد کرده‌اند و تصویری از نا امنی و هراس برای گردشگران خارجی بوجود آورده‌اند که مقابله با آن کاربخش خصوصی نیست. دولت و حاکمیت باید این کار را انجام دهند. اگرچه ماهم به سهم خود باید تلاش کنیم

عدم مشارکت جدی و موثر بخش خصوصی از جمله تورگردانان در تصمیم گیری‌ها، برنامه ریزی‌ها در وزارت میراث از جمله برگزاری نمایشگاه‌های خارجی و تولید محتوا و نیز تدوین دستورالعمل‌ها و ساز و کارهای مربوطه.

انتظار داریم در دوره وزارت مهندس ضرغامی این موضوع به مثابه یک راهبرد ابلاغ شود. معاونت گردشگری، کانون اتومبیلرانی و جهانگردی و ... برای اجرایی شدن آن‌ها اهتمام جدی داشته باشند.

بالاخره ضعف زیرساخت‌ها به خصوص ناوگان حمل و نقل هوایی، ریلی، دریایی و زمینی از مهم‌ترین مشکلات اعضای جامعه تورگردانان بود که در این نشست صمیمی ورود و مطرح شد.

در خاتمه این نشست به اهتمام وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و شخص وزیر به توسعه تورسیم و گردشگری به عنوان یکی از مهم‌ترین پیشران‌های رشد و توسعه کشور و رونق اقتصادی تاکید کردم و مقرر شد کارگروه مشترکی میان معاونت گردشگری و جامعه تورگردانان تشکیل و ارتباط منظم و مستمری داشته باشند.

خطراتی که چوگان را تهدید می کند...

گروه گردشگری- «چوگان» یکی از بازی‌های قدیمی ایران است که با عنوان «چوگان بازیِ سوار بر اسب همراه با روایت‌گری و موسیقی» در فهرست آثار جهانی یونسکو به ثبت رسیده است اما امروز چالش‌هایی، این اثر ثبتی را تهدید می کند و ممکن است جایگاه جهانی آن را به خطر بیندازد.

فرهاد نظری ـ عضو کمیته میراث ناملموس آیسسکو ـ در گفت‌وگویی به بررسی بازی چوگان که در فهرست آثار جهانی به‌ثبت رسیده‌است و چالش‌های آن در سال‌های اخیر پرداخت. حجت مرادخانی ـ پژوهشگر هنر و صنایع دستی با توضیح پیشینه‌ای از ثبت جهانی چوگان، بیان کرد: پرونده چوگان در سال ۲۰۱۷ میلادی به عنوان «چوگان بازی سوار بر اسب همراه با روایت‌گری و موسیقی» از طرف ایران در یونسکو به عنوان میراث بشری و ناملموس مطرح و به ثبت جهانی رسید. نکته قابل تأمل، اهمیت این بازی در فرهنگ و ادبیات ایران است و جایگاه بسیار برجسته دارد که کم‌تر شاعر ایرانی است که در اشعارش از آوردن نام این بازی استفاده نکرده باشد. این در حالیست که این بازی فرهنگی در سال‌های اخیر با چالش‌هایی روبرو بوده است. این کارشناس میراث فرهنگی با بیان این‌که «چوگان» بازی‌ایی برای اعیان بوده و امروز هم ضرب‌المثلی درباره چوگان بین چوگان‌بازان دنیا مبنی بر این‌که «شاه بازی‌ها و بازی شاهان» مطرح است، ادامه داد: قدیمی‌ترین خبری که درباره بازی «چوگان» داریم به پیشنهاد داریوش سوم (واپسین پادشاه هخامنشی) به اسکندر برمی گردد. وقتی اسکندر قصد حمله به ایران را دارد، داریوش سوم از نیت او باخبر شده و برای او یک گوی و یک چوگان (ابزار بازی چوگان نیز با همین نام شناخته می‌شود) می‌فرستد و به او پیشنهاد می‌دهد به جای جنگجویی و جهان‌گشایی، با او چوگان بازی کند. این جمله معروف اسکندر هم از این ماجرا می‌آید: «گوی من زمین است و چوگان من شمشیر». او افزود: اگر بنا بر این بگذاریم که این کهن‌ترین خبری است که به ما رسیده؛ یعنی چوگان حدود دو هزار و ۳۵۰ سال قدمت دارد، عمری بیشتر از عمر اکثر کشورهای جهان. شاید اگر پنج، شش کشور را کنار بگذاریم، قدمت چوگان از تاریخ تمدن بشر بیشتر باشد. نظری با بیان این‌که «چوگان» یک فرهنگ است که آداب خودش را دارد که هم باید در زمین و هم بیرون زمین رعایت شود، گفت: در طول این سال‌ها این فرهنگ همواره مورد توجه بوده است. در بسیاری از اشعار، نگاره‌ها و مینیاتورها چوگان به تصویر کشیده شده است. اگر به «آداب‌الحرب و شجاعه» یا «قابوس‌نامه» نگاه کنید، به بازی چوگان و آداب آن اشاره شده است. این موضوعات نشان می‌دهد که چوگان یک فرهنگ قوی، غنی و دارای پیشینه است و به علت ارزش‌های ذاتیش توانسته موضوع بسیاری از شاهکارهای ادبی و هنری شناخته شود. در شاهنامه بایسنقری، شاهنامه شاه طهماسب و نسخه دیوان حافظی که در موزه ملی نگه داشته می‌شود، نگاره و تصاویر مینیاتوری از «چوگان» به تصویر کشیده شده است، برای مثال در دیوان حافظ در یکی از مجالس مینیاتوری بسیار زیبا این بیت را تصویرگری کرده‌اند، «خسروان گوی فلک در خم چوگان تو باد». این استاد دانشگاه بیان کرد: این‌ها دست به دست هم داده‌اند تا از چوگان یک میراث فرهنگی تمام عیار بسازند. خوشبختانه ما ایرانی‌ها امروز میراث‌دار چنین فرهنگی هستیم و در ۱۶ آذرماه ۱۳۹۶ چوگان به عنوان میراث فرهنگی بشری به همراه موسیقی و راویت‌گری در یونسکو ثبت شد. در واقع فقط «چوگان» یک بازی نیست و موسیقی از جمله مواردی است که لازمه آن است. اگر به مینیاتورها هر دوره‌ای نگاه کنید، در کنار تصویرگری صحنه چوگان حتما فردی نقاره یا سُرْنا می‌زند. هنوز هم در هند هنگام بازی چوگان سُرْنا و دمام می‌زنند. نظری در ادامه گفت: امروز دیگر نمی‌توان گفت چوگان تنها یک بازی است و برای ما ایرانیان یک میراث فرهنگی به شمار می‌رود و وضعیت و مختصاتی که چوگان در ایران دارد، طبیعتا با آن چیزی که در کشورهای دیگر دارد، متفاوت است. در سایر کشورها نیز به چوگان به عنوان یک فرهنگ نگاه می‌کنند. این بازی تا چندین سال پیش متعلق به طبقه خاصی بوده، اما به اعتبار فرهنگی بودنش در زندگی همه مردم کاملا جاری است و نمونه آن تمثیلات، ادبیات و شعر که در مورد «چوگان» است.

چالش‌های این میراث ناملموس بشری

وقتی ما چوگان را به دبیرخانه میراث ناملموس یونسکو برای ثبت پیشنهاد کردیم، آن را به عنوان یک فرهنگ پیشنهاد کردیم و نه به عنوان یک ورزش. البته که چوگان یک بازی است و نه ورزش! این که نهاد، وزارتخانه یا سازمانی متصدی این بازی باشد، مسبب چنین تصمیماتی می‌شوند. در بیشتر کشورهای جهان متصدی ترویج، نگهداری و همه امور چوگان، انجمن‌ها هستند و خیلی کم پیش می‌آید که در جایی از دنیا فدراسیون داشته باشد. از ماهیت و علت اختلاف فدراسیون چوگان و شرکت توسعه و تجهیز اطلاعی ندارم و نمی‌دانم حق با کیست، اما آن‌چه مسلم است، این است که این‌گونه اختلافات و دعاوی باعث کمرنگ و کم فروغ شدن «چوگان» می‌شود و این موضوع یعنی به چالش کشیدن یک میراث فرهنگی ایرانی. ما در یک منطقه جغرافیایی زندگی می‌کنیم که رقبای زیادی داریم و به بهانه‌های مختلف این کشورها اقدام به رقابت می‌کنند، برای مثال در سال ۲۰۰۳، جمهوری آذربایجان یک شکلی از «چوگان» را با عنوان «چوگان با اسبِ قره‌باغی در جمهوری آذربایجان» ثبتَ کرد و اگرچه به نظر می‌رسد که مقاصد سیاسی داشتند و موضوع قره‌باغ مطرح بود، اما آن. چیزی که اسباب منازعه بین دو کشور شد، «چوگان» بود و ما بعد از آن‌ها «چوگان» را ثبت کردیم. نظری افزود: بنابراین ما باید خیلی محتاطانه و دقیق در مورد «چوگان» قدم برداریم و تصمیم بگیریم و اقدامی نکنیم که این میراث به خطر بیفتد. در واقع نباید مصالح بلندمدت ملی (بازی چوگان) را فدای منافع کوتاه‌مدت (میزان اجاره فلان زمین) کنیم. از طرفی باید به این موضوع پرداخت که نباید در برابر تعهداتی که نسبت به پاسداری از این میراث ناملموس داریم، کوتاهی کنیم.

ایران ۷۰۰ باشگاه سوارکاری دارد ۵ زمین چوگان!

او اظهار کرد: سوارکاری یکی از بهترین ورزش‌هاست و در آن تردید نیست، همچنین سوارکاری لازمه چوگان است، اما در حالی که در ایران بیش از ۷۰۰ باشگاه سوارکاری و پرورش اسب وجود دارد، فقط حدود پنج زمین استاندارد برای چوگان داریم که دو تا از آن‌ها، «فرح‌آباد» و «نوروزآباد» زمین‌های تاریخی هستند و به عنوان اثر غیرمنقول در فهرست آثار ملی ثبت شده‌اند. این که با این تعداد محدود زمین به دلایل مختلف از جمله اجاره‌بها «چوگان» را به خطر بیندازیم، خیلی کار عاقلانه‌ای نیست. همچنین در پرونده ثبتی چوگان که به یونسکو داده‌ایم به زمین فرح‌آباد و نوروزآباد به عنوان زمین بازی چوگان اشاره شده است و جزو تعهدان ایران است که این دو، زمین چوگان باقی بمانند. این دو زمین که موضوع دعوای شرکت توسعه و تجهیز با فدراسیون چوگان است، ضمن این‌که علاوه بر ثبت در فهرست آثار ملی، تعیین حریم دارند و در ضوابط حریم و حفاظتی گفته شده است که نه تغییر کاربری داده شوند و هر گونه اقدامی که منجر به تغییر ماهیت آن‌ها شود جرم و تخطی از ضوابط است.

چوگان از برابری حقوق زن و مرد در تاریخ پیش اسلام می‌گوید

نظری همچنین گفت: چوگان نشان می‌دهد زن و مرد در ایران پیش از اسلام با هم برابر بودند. در میدان چوگان هیچ تفاوتی بین زن و مرد وجود نداشت و در دو تیم چهار نفره با هر ترکیبی زن و مرد می‌توانستند با یکدیگر بازی کنند. این موضوع می‌تواند دست‌مایه این قرار گیرد در گذشته‌ای که خیلی از کشورها وجود نداشتند زن و مرد در ایران حقوق برابر داشتند. بنابراین چوگان علاوه‌بر فرصت‌های گردشگری، از لحاظ فرهنگی، آموزش و تربیتی فوق‌العاده جایگاه ویژه‌ای دارد و می‌تواند عنصر مؤثری باشد. عضو کمیته میراث ناملموس آیسسکو سپس تاکید کرد: بی‌تردید هر چقدر برای حوزه چوگان سرمایه‌گذاری شود، یک سرمایه‌گذاری دو سر سود است و هیچ ضرری در آن قابل تصور نیست و از هر سو که به آن نگاه کنیم، خیر و برکت است. ما باید به این سمت قدم برداریم اما پیش از آن باید مراقب باشیم رفتاری از ما سر نزند که «چوگان» را به مخاطره بیندازد و نباید به خاطر اختلافات ناچیز موجودیت فرهنگی و جایگاه چوگان در یونسکو، به خطر بیفتد.

یک سایت فسیل در تهران کشف شد

گروه گردشگری- یک باستان‌شناس از کشف یک سایت فسیل با تراکم بالا در شرق تهران خبر داد.

قاسم رحیمی (باستان‌شناس) با اعلام خبر کشف یک سایت فسیل در شرق تهران، گفت: در بررسی‌هایی که از سایت‌های باستانی داشتیم این محوطه را شناسایی کرده بودیم و چندی پیش به صورت برنامه‌ریزی شده برای انجام تحقیقات بیشتر به این محوطه رفتیم.

او با اشاره به آنکه این سایت فسیل را در زمان بازدیدهای میدانی از شرق تهران شناسایی و سپس با بررسی‌های انجام شده به صحت آن پی برده‌اند، گفت: این کار با همکاری بهزاد حسینی سربیشه از باستان‌شناسان انجام گرفته. با توجه به آنکه در سال‌های گذشته، همکاران باستان‌شناس موفق شده بودند در شهرستان‌های مجاور تهران همانند دماوند و فیروزکوه و پردیس، سایت فسیل‌های مشابهی بدست آورده بودند، موفق شدیم در این محوطه که به تهران نزدیک است نیز آثار فسیل بدست آوریم.

اکنون در حال انجام مطالعات بر روی این یافته‌ها هستیم.

رحیمی با اشاره به آنکه درحال حاضر درحال آماده‌سازی و جمع آوری مستندات پهنه‌ها و سایت فسیل‌های شرق تهران هستند، یادآور شد: این محوطه یک محدوده وسیع در حدود ۵۰۰ متر دارای لایه زمین‌شناسی بسیار خوب است که در آن شاهد فراوانی فسیل‌های موجودات دریایی (صدف گونه‌ها و آمونیت‌ها) هستیم. پراکنش فسیل‌ها در این محوطه بسیار زیاد است چنانکه می‌توان گفت در یک سانتی‌متر صدها فسیل وجود دارد.

این باستان‌شناس در پاسخ به این سئوال که آیا آزمایش‌های لازم بر روی این فسیل‌ها صورت گرفته گفت: اکنون در مرحله آزمایش قرار داریم از این روست که می‌گوییم اخبار تکمیلی بعد از انجام آزمایش‌ها اعلام خواهد شد.

البته کوروش روستایی (رییس پژوهشکده باستان‌شناسی) با اظهار بی‌اطلاعی از کشف این سایت فسیل به ایلنا، گفت: با توجه به آنکه تحقیق و پژوهش درخصوص فسیل‌های چند میلیون‌ساله حیوانی یا گیاهی در زمره فعالیت‌های وزارت میراث و پژوهشکده باستان‌شناسی جای نمی‌گیرد، از این رو در جریان کشف چنین سایت فسیلی نیستم. این امر در زمره فعالیت سازمان زمین‌شناسی و محیط زیست خواهد بود.

او ادامه داد: حتا چند سال پیش طی انجام فعالیت عمرانی در جاده لرستان-الشتر با یک مجموعه استخوانی بسیار غنی روبه رو شده بودند که بعد از بازدید متوجه شدیم با افق استخوانی حیوانی روبه رو هستیم و حتا نشانه‌هایی از حضور ببر دندان خنجری را مشاهده کردیم و با بقایایی از موجودی روبه رو شدیم که ۶ میلیون سال پیش زندگی می‌کرد. ما عملا زمانی به این سایت‌ها ورد می‌کنیم که به انسان مربوط باشد یا انسان در آن دخیل باشد. اگر فسیل خاص دیگری باشد، متولی آن سازمان زمین‌شناسی و ... خواهد بود.

او همچنین از کشف سایت فسیل‌ها در شهرهای همجوار شرق تهران نیز اظهار بی‌اطلاعی کرد و گفت: احتمالا به همان دلیل که کشف این سایت فسیل‌ها ارتباط انسانی ندارند و به حوزه باستان‌شناسی ارتباطی پیدا نمی‌کند، در جریان آن نیستم.

کشف پنیرهای ۲۶۰۰ ساله در مصر

گروه گردشگری- باستان شناسان مصری با کاوش در گورستان باستانی «سقاره»، پنیرهای سفیدی که به بیش از دو هزار سال پیش تعلق دارند را کشف کردند.

باستان‌شناسانی که در گورستان باستانی «سقاره» واقع در مصر مشغول کاوش بودند، چندین تکه پنیر سفید که به دودمان بیست‌وششم مصر باستان، یعنی فاصله بین ۶۶۴ تا ۵۲۵ پیش از میلاد تعلق دارند، کشف کردند.

وزارت آثار باستانی مصر با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد: باستان‌شناسان چندین محفظه سفالین را کشف کرده‌اند که حاوی پنیرهای سفید هستند.

بر اساس این بیانیه، این اکتشاف در جریان نخستین مرحله از ششمین فصل کاوش‌های این مکان صورت گرفته است.

البته در جریان این کاوش، محفظه‌های سفالین دیگری نیز کشف شده است که محتویات داخل آن‌ها در روزهای آینده مشخص خواهد شد.

گورستان «سقاره» یکی از بزرگترین مجموعه آثار تاریخی مصر را در خود جای داده است. از سال ۲۰۱۸ تاکنون، مأموریت‌های باستان‌شناسی مختلفی به کشف مجموعه‌ای از آثار تاریخی قابل توجه از جمله بیش از یکصد تابوت باستانی منجر شده است.

جمعه گذشته نیز «مرکز فرعون خوفو» در «فلات جیزه» افتتاح شد. «مرکز فرعون خوفو» نوعی مکان رفاهی خدماتی ویژه بازدیدکنندگان است که در غرب این فلات ساخته شده است.

مزایده عمومی یک مرحله ای

سازمان آتشنشانی و خدمات ایمنی شهرداری بندرعباس در نظر دارد مزایده عمومی یک مرحله ای اجاره ۶ باب مغازه به شماره ۵۰۰۱۰۰۴۹۱۶۰۰۰۰۲ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:
- تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۱/۰۶/۲۳ ساعت ۱۲:۰۰
- مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۱/۰۶/۲۹ ساعت: ۱۹:۰۰
- مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۱/۰۷/۰۹ ساعت: ۱۹:۰۰
- زمان بازگشایی پاکت ها: ۱۴۰۱/۰۷/۱۰ ساعت ۱۲:۰۰
این آگهی برابر آئین نامه معاملات جدید شهرداری تهران تسری به مراکز استانها صرفاً یک نوبت منتشر می گردد.
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: بندرعباس-سه راه گمرک-نبش خیابان صبا
شماره تلفن: ۰۷۶۳۳۳۴۹۶۱۴

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری بندرعباس
شناسه: ۱۳۸۰۲۴۰